

ΑΠΟΦΑΣΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΜΜΜ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΣΠΟΥΔΩΝ

Εδώ και δύο χρόνια έχει ανοίξει στη σχολή μας η κουβέντα για την αλλαγή του Προγράμματος Σπουδών μετά από 20 ολόκληρα χρόνια. Η προηγούμενη αλλαγή του προγράμματος σπουδών προέκυψε κυρίως μέσα από το βάρος των κινητοποιήσεων και των πιέσεων του Φοιτητικού μας Συλλόγου και στόχευε στην ενίσχυση της κατακεραυνωμένης προοπτικής των αποφοίτων της σχολής καθώς κινήθηκε πάνω σε δύο άξονες : 1) την ενιαιοποίηση του προγράμματος σπουδών και του πτυχίου Μηχανικού Μεταλλείων - Μεταλλουργού και 2) την εισαγωγή νέων κατευθύνσεων και γνωστικών αντικειμένων σύμφωνα με τις τεχνολογικές εξελίξεις και τους εκάστοτε τομείς στην παραγωγή. Παράλληλα βασικό στοιχείο της πρότασης του Α.Χ.Μ.ΜΕΤ. που υιοθετήθηκε από το Φοιτητικό Συλλόγο ήταν η διασφάλιση ανθρώπινων ρυθμών σπουδών για τους φοιτητές σε μια περίοδο ('97) που χαρακτηρίζονταν από τη στοχοποίηση του φοιτητικού συνδικαλισμού και την επίθεση στο χώρο της εκπαίδευσης (νόμος Αρσένη), αλλά και τους εντατικοποιημένους ρυθμούς σπουδών.

Μέσα πλούσιες διεργασίες στο εσωτερικό της σχολής στις οποίες πυρήνας και κινητήριοι μοχλοί ήταν ο Φοιτητικός μας Σύλλογος και ο Α.Χ.Μ.ΜΕΤ. προέκυψε το πρόγραμμα σπουδών το οποίο αποτέλεσε μια πρωτοποριακή κίνηση υπέρ των συμφερόντων της μεγάλης πλειοψηφίας των αποφοίτων και φοιτητών της σχολής. Πρωτοπόρο και ρηξιακό στοιχείο της πρότασης και της αλλαγής του προγράμματος σπουδών η ενίσχυση και η διεύρυνση του βασικού κορμού μαθημάτων που ήρθε να παγιώσει τη λογική του συμπαγούς θεωρητικού υπόβαθρου που θα επιτρέψει στον αυριανό απόφοιτο να ανταπεξέρχεται με μεγαλύτερη ευκολία στις διαφορετικές ανάγκες της παραγωγής που θα συναντά χωρίς να χρειάζεται συνεχή και αέναη επανειδίκευση και επανακατάρτιση. Κόντρα λοιπόν στην κατεύθυνση της Ε.Ε, Υπουργείου Παιδείας-Κυβέρνησης που πρότασε την υπερξειδίκευση σαν βασικό κρίκο του "εκσυγχρονισμού" των προγραμμάτων σπουδών αλλά και τους ασφυκτικούς ρυθμούς σπουδών που χαρακτήριζε τα προγράμματα σπουδών και τη συζήτηση για αλλαγή τους, (δεν είναι πολύ διαφορετική η κατάσταση και σήμερα) η αλλαγή του προγράμματος σπουδών αποτέλεσε μεγάλη νίκη για τους φοιτητές της σχολής μας και τρανή απόδειξη ότι μόνο μέσα από τον ανυποχώρητο αγώνα και διεκδίκηση, μπορεί να περιγραφεί μια καλύτερη προοπτική για τους αποφοίτους και μια ανθρώπινη καθημερινότητα για τους φοιτητές.

Αν και στο σήμερα η κατάσταση που επικρατεί στην παραγωγή και στο χώρο της εκπαίδευσης δεν είναι σε καμία περίπτωση η ίδια με τότε, εμείς από μεριάς μας με βάση τη εμπειρία του μεγάλου αγώνα του '97 μέσω αυτού του κειμένου θα προσπαθήσουμε να βάλουμε κάποια στοιχεία γύρω από την συγκυρία που έρχεται η αλλαγή του ΠΣ στη σχολή μας καθώς και να ψηλαφίσουμε τους άξονες πάνω στους οποίους πρέπει να κινηθούν οι όποιες αλλαγές.

-Τι είναι όμως ένα Πρόγραμμα Σπουδών;

Ένα πρόγραμμα σπουδών δεν αποτελεί (ή καλύτερα δεν πρέπει να αποτελεί) μια απλή συρραφή μαθημάτων και γνωστικών αντικειμένων που διαμορφώνουν την εκπαιδευτική διαδικασία, καθώς το πτυχίο για εμάς δεν είναι ένας απλός τίτλος σπουδών που κορνιζάρεται στο τοίχο του γραφείου μας μετά από τις ώρες διαβάσματος και παρακολούθησης των χρόνων φοίτησης μας. Υπό αυτό το πρίσμα η συζήτηση για το πρόγραμμα σπουδών σχετίζεται άμεσα με το αντίκτυπο που θα έχει το πτυχίο για τους αποφοίτους, την επαγγελματική κατοχύρωση-προοπτική στην αγορά εργασίας και τους όρους και τους ρυθμούς σπουδών που διεξάγεται η εκπαιδευτική διαδικασία. Συνεπώς, κάθε αλλαγή του Προγράμματος Σπουδών δεν θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ξεκομμένα από την περίοδο στην οποία έρχεται αλλά αντιθέτως θα πρέπει να λαμβάνει υπόψιν της μια σειρά από παράγοντες όπως την κατάσταση στην παραγωγή και τις επιμέρους ανάγκες στους εκάστοτε τομείς, την τεχνολογική εξέλιξη και τις βιομηχανικές εφαρμογές, το συνολικό θεσμικό και αναδιάρθρωτικό πλαίσιο στο χώρο της εκπαίδευσης και το επάγγελμα του μηχανικού (χωρίς να συνάδει προφανώς με αυτές άμα στοχεύει στην καλύτερη προοπτική των αποφοίτων και όχι στη συνεχή καταβαράθρωση της), αλλά και τις ελλειμματικές και προβληματικές γύρω από το υπάρχον πρόγραμμα σπουδών.

A. Η κατάσταση στον κλάδο των μηχανικών και η αναδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων

Οι όροι εργασίας που καλούνται να δουλέψουν οι μηχανικοί έχουν αλλάξει ριζικά τα τελευταία χρόνια, ειδικά μετά και από το ξέσπασμα της καπιταλιστικής κρίσης που είχε άμεσο αντίκτυπο: 1) στην υλοποίηση τεχνικών έργων, 2) στις σχέσεις εργασίας, 3) στα επαγγελματικά και εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων και 4) στην ίδια την επαγγελματική προοπτική των αποφοίτων. Η επακόλουθη μείωση των έργων στους τομείς που απασχολούνται οι μηχανικοί και οι Μεταλλειολόγοι έχει ως αποτέλεσμα τη ραγδαία αύξηση των ποσοστών ανεργίας (ακόμα υψηλότερα για τους νέους) που με τη σειρά τους επέφεραν καταβράθρωση των αμοιβών, την αύξηση του “ανταγωνισμού” για την εύρεση θέσης εργασίας, το φαύλο κύκλο της αέναης κατάρτισης-επανατάρτισης και συνεής κινητικότητας φοιτητών και αποφοίτων για τη συλλογή προσόντων -με την “ελπίδα” την εύρεση μιας αξιοπρεπούς θέσης εργασίας - και την αύξηση των ποσοστών μετανάστευσης για τους νέους.

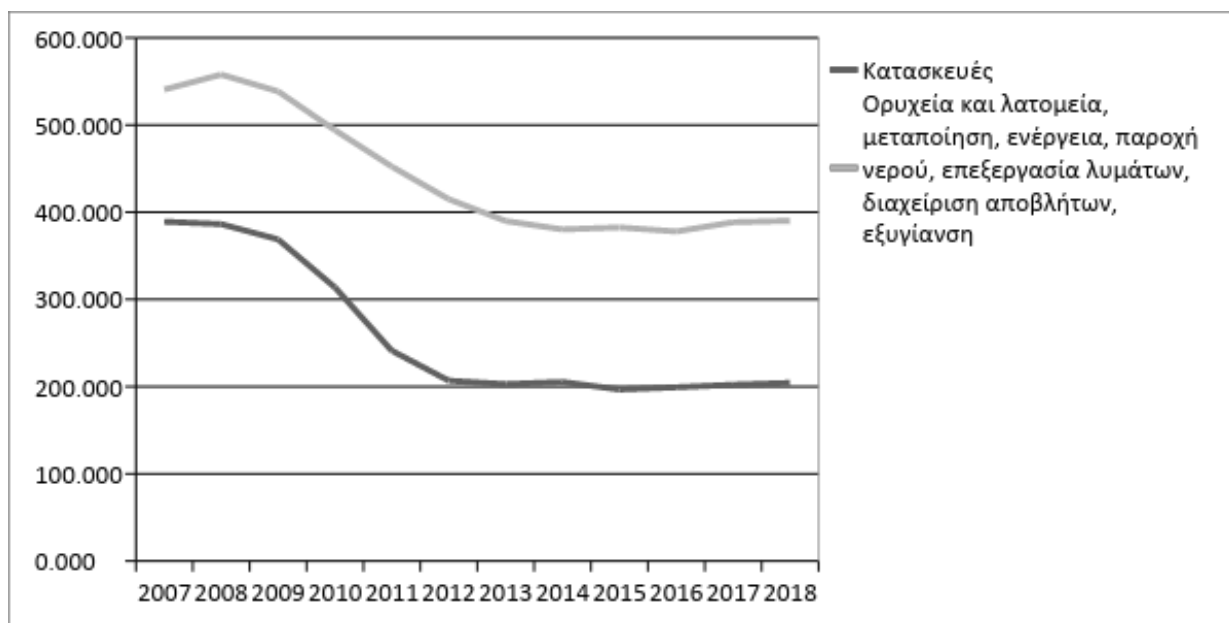
Η πολιτική επιλογή του κεφαλαίου στην περίοδο για την αντιμετώπιση της κρίσης τόσο σε εγχώριο όσο και σε διεθνές επίπεδο, δεν είναι άλλη από τη συνολική επίθεση στο κόσμο της εργασίας, με τους πενιχρούς μισθούς, την κατάργηση μιας σειράς επιδομάτων και εργασιακών δικαιωμάτων, τη μαύρη και ανασφάλιστη εργασία, την επισφάλεια, τα εξαντλητικά ωράρια κοκ, να συνθέτουν μια σκληρή πραγματικότητα για τους εργαζομένους, τους νέους και τις λαϊκές οικογένειες. Η κατάσταση αυτή θα συνεχιστεί και τα επόμενα χρόνια παρά τις όποιες ενδείξεις για σταθεροποίηση της ελληνικής οικονομίας αν οι εργαζόμενοι, η νεολαία και ο λαός δεν πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους και συγκρουστούν με την εργοδοσία, την κυβέρνηση, την Ε.Ε. και την αστική πολιτική διεκδικώντας μόνιμη και σταθερή και με αξιοπρέπεις όρους και συνθήκες εργασίας-δουλειάς με δικαιώματα. Άλλωστε είναι εμφανές παρά τα success story και τα “μεγάλα λόγια” της περιόδου ότι 1) σε διεθνές επίπεδο οι ρυθμοί ανάπτυξης διακρίνονται από μια παρατεταμένη σταθερότητα, την οποία άμεσα μπορεί να ακολουθήσει ένα σπινάλι ύφεσης, 2) το ελληνικό κεφάλαιο συνεχίζει να είναι σε ιδιαίτερα δυσχερή θέση στο διεθνή ανταγωνισμό, 3) το ΑΕΠ της χώρας συνεχίζει να είναι υποπολλαπλάσιο του δημόσιου πλασματικού χρέους ενώ η χώρα θα είναι ύπο καθεστώς εποπτείας από την Ε.Ε και τα οικονομικά-πολιτικά επιτελεία της μέχρι το 2060, 4) η αστική πολιτική θέτει στο στόχαστρο τη νεολαία και τους εργαζομένους

Το επάγγελμα των μηχανικών άλλοτε αποτελούσε κοινωνική ελίτ με θέση ευθύνης-εποπτείας στην παραγωγή, αξιοπρεπείς-γεννάιες απολαβές ειδικά στην περίοδο της δεκαετίας του 90’ (αλλά και πάλι όχι για τους Μηχανικούς Μεταλλείων-Μεταλλουργών) με τεχνικά έργα να γίνονται το ένα μετά το άλλο, τεχνικά γραφεία να ανοίγουν και μεγάλο ποσοστό των αποφοίτων των πολυτεχνικών σχολών να δουλεύουν αξιοπρεπώς στο αντικείμενο τους. Σήμερα ο κλάδος των μηχανικών ωστόσο δεν αποτελεί εξαίρεση στον κανόνα και έχει δεχθεί ραγδαίες δυσχερείς για τους αποφοίτους και τους εργαζόμενους αλλαγές, με την ανεργία και την ετεροαπασχόληση να είναι σε υψηλά ποσοστά (ειδικά για τους νέους), το δελτίο παροχής υπηρεσιών-μπλοκάκι να αποτελεί το σύνθημα για τους νέους μηχανικούς καθεστώς εργασίας, τα μικρά τεχνικά γραφεία να κλείνουν, τους αυτοαπασχολούμενους να μην μπορούν να πληρώσουν τις υπέρογκες ασφαλιστικές εισφορές τους και τις μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες-ομίλους να εκμεταλλεύονται το κοινωνικό πλούτο πίνοντας το αίμα των εργαζομένων και ριμάζοντας το περιβάλλον για να ενισχύσουν τα κέρδη τους. Σε αυτό το πλαίσιο η αναδιάρθρωση του επαγγέλματος βρίσκεται ψηλά στην κυβερνητική ατζέντα τα τελευταία χρόνια και σήμερα, με τα δικαιώματα των εργαζόμενων μηχανικών και την επαγγελματική προοπτική αποφοίτων να συρρικνώνονται διαρκώς. Πιο συγκεκριμένα, η νέα εργασιακή πραγματικότητα στους μηχανικούς χαρακτηρίζεται από τα εξής στοιχεία:

Μείωση της απασχόλησης

Χαρακτηριστική είναι μείωση της απασχόλησης του αριθμού των απασχολούμενων στους βασικούς κλάδους που απασχολούνται οι μηχανικοί. Ειδικότερα, στον κλάδο των κατασκευών, ο αριθμός των εργαζομένων που απασχολούνται από το 2007 έως το 2018 έχει σχεδόν υποδιπλασιαστεί (από 389,103 το 2007 σε 204,297 το 2018) ενώ στον κλάδο των μελετών η μείωση της απασχόλησης αγγίζει το 1/3 (από 557,820 το 2008 σε 390,204 το 2018) (ΕΛΣΤΑΤ). Συνεπώς, μιλάμε συνολικά για 350 χιλ. χαμένες θέσεις εργασίας μέσα σε 5 χρόνια (2007-2012). Παράλληλα, το γεγονός πως από την προηγούμενη δεκαετία έως σήμερα ο αριθμός των εισακτέων σε πολυτεχνικές σχολές έχει παραμείνει σχετικά σταθερός (στην σχολή μας μάλιστα έχει αυξηθεί περίπου κατά 50%) την ίδια ώρα που η

απασχόληση έχει μειωθεί, φανερώνει πως υπάρχει μια κρίσιμη μάζα αποφοίτων που δεν μπορεί να απορροφηθούν στην αγορά εργασίας και είτε παραμένουν άνεργοι, είτε ετεροαπασχολούνται, είτε μεταναστεύουν.

Πίνακας 1 : Απασχολούμενοι ανά έτος

Αλλαγή των σχέσεων εργασίας

Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται μια έντονη μεταβολή των σχέσεων εργασίας που απασχολούνται οι απόφοιτοι μηχανικοί. Η έννοια του ελεύθερου επαγγελματία μηχανικού με δικό του τεχνικό γραφείο (κυρίως στο κομμάτι των μελετών) που αποτελούσε μια από τις κύριες μορφές απασχόλησης των μηχανικών σε μια προηγούμενη περίοδο (γύρω στο 30% των εργαζομένων τις δεκαετίες '90-'00) έχει υποχωρήσει σε μεγάλο βαθμό, εξαιτίας του ασφυκτικού οικονομικού πλαισίου που έχει διαμορφωθεί από τη νομοθεσία (μείωση της απασχόλησης, υπέρογκες ασφαλιστικές εισφορές και φορολογία κ.α.) και την ενίσχυση της θέσης των μεγάλων ομίλων στην παραγωγή. Παράλληλα, η απασχόληση των μηχανικών στο δημόσιο τομέα και στον ιδιωτικό τομέα (εκεί απασχολείται το μεγαλύτερο δυναμικό πλέον) ως μισθωτοί με συμβάσεις ορισμένου και αορίστου χρόνου, έχει και αυτή κατακόρυφη πτώση (*Νέοι απόφοιτοι ΕΜΠ και αγορά εργασίας, Οκτώβρης 2015*). Στον αντίποδα, ένα μεγάλο ποσοστό των μηχανικών φαίνεται να εργάζεται πλέον υπό το καθεστώς του δελτίου παροχής υπηρεσιών (80,4% των νέων εργαζομένων στις κατασκευές σύμφωνα με έρευνα του 2016) ή αλλιώς «μπλοκάκι». Αυτή η μορφή εργασίας προβλέπει την πρόσληψη του εργαζομένου από τον εργοδότη ως «εξωτερικού συνεργάτη» προκειμένου να του παρέχει εργασία για ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, χωρίς καμία εγγύηση για τους όρους εργασίας του (χαμηλοί μισθοί, μη πληρωμή υπερωριών, δώρων κλπ), απολύοντας τον μετά το πέρας αυτού του διαστήματος χωρίς καμία δέσμευση απέναντι του. Συγκεκριμένα, παρατηρείται η αύξηση της μισθωτής απασχόλησης (όχι σε απόλυτο αριθμό αλλά σε ποσοστά) σε μεγάλα τεχνικά γραφεία με την παράλληλη αύξηση του καταμερισμού της εργασίας στις τεχνικές μελέτες κατεύθυνση που ευθυγραμμίζεται με τις εργασιακές σχέσεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Χαρακτηριστικά, η αύξηση της μισθωτής απασχόλησης συνολικά στον ιδιωτικό τομέα από το 2013 έως σήμερα αγγίζει το 33%. Όλα τα παραπάνω έχουν ως αποτέλεσμα την περαιτέρω δυσχέραση των όρων εργασίας των μηχανικών αφού οι θέσεις εργασίας που απασχολούνται βρίσκονται σχεδόν αποκλειστικά στον ιδιωτικό τομέα, όπου ο εργαζόμενος τίθεται απέναντι στις ορέξεις του εργοδότη του δίχως κατοχυρωμένη-υποχρεωμένη συλλογική σύμβαση εργασίας (κλαδική είτε εθνική) και με τον πύλεκο της ανεργίας και τα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η πληττόμενη κοινωνική πλειοψηφία να προσπαθούν να τον ευθυγραμμίσουν πλήρως και "χωρίς πολλά πολλά" με τις νέες αντιδραστικές σχέσεις (μισθοί πείνας, ελασασφάλεια, υπερεντατικοποίηση της εργασίας κλπ), ενώ το καθεστώς του Δ.Π.Υ. συνδυάζει την ανασφάλεια του ελεύθερου επαγγελματία μηχανικού με τις αντιδραστικές σχέσεις εργασίας που ισχύουν στον ιδιωτικό τομέα και τις υπέρογκες ασφαλιστικές εισφορές που κρίνεται αδύνατο να πληρώσει ο νέος μηχανικός.

Διάλυση Συλλογικών Κατοχυρώσεων-Τσάκισμα εργασιακών δικαιωμάτων

Οι πολιτικές λιτότητας και μνημονίων που εφαρμόστηκαν στην χώρα μας τα τελευταία χρόνια είχαν ως αποτέλεσμα και την άρση μιας σειράς συλλογικών κατοχυρώσεων, όπως επιδόματα εργασίας αλλά και την κατάργηση των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Πιο συγκεκριμένα, οι κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας που προϋπήρχαν σε μια σειρά από κλάδους προ μνημονίων, όπως και στους μηχανικούς, διασφαλίζοντας συνολικά τα βασικά εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων όπως τη διατήρηση του μισθού σε αξιοπρεπές επίπεδο (τελευταία σε ισχύ που καταργήθηκε το 2012 έθετε σαν όριο τα 1040 για αποφοίτους 4ετών σχολών και 1150 για τους αποφοίτους 5ετων), τη διασφάλιση ανθρωπίνων-ορισμένων ωραρίων εργασίας και αξιοπρεπών όρων εργασίας (πχ προστασία εγκύων, βαρεά και ανθυγιεινά, τήρηση κανόνων ασφαλείας κ.α), ενοποιώντας τους εργαζομένους και εντάσσοντας τους νέους εργαζομένους με δικαιώματα στην αγορά εργασίας και όχι με τους πιο επισφαλείς όρους όπως σήμερα (πχ προγράμματα κατάρτισης με μισθούς των 300-400 ευρώ). Η υπερίσχυση των ατομικών και επιχειρησιακών συμβάσεων εργασίας έναντι των κλαδικών, που αποτελούσε βασική επιταγή του 2^{ου} μνημονίου είχε ως αποτέλεσμα την καταστρατήγηση όλων αυτών των δικαιωμάτων και την μεταφορά της διαπραγμάτευσης των όρων εργασίας όλο και περισσότερο από το συλλογικό επίπεδο (Σωματεία εργαζομένων κλπ) στο κάθε εργαζόμενο μεμονομένα. Σε αυτή τη βάση επιχειρείται να εδραιωθεί το “δουλεύω με όσο όσο για να κάνω μια αρχή” με την ατομική διαπραγμάτευση της αξίας της εργατικής δύναμης να αποτελεί κανόνα, μετατρέποντας την επιβολή των αντιδραστικών συνθηκών εργασίας και την ένταση της εκμετάλλευσης σε μια σκακιέρα χωρίς αντίπαλο για την εργοδοσία και τις πολυεθνικές καθώς το αποτέλεσμα είναι προκαθορισμένο. Μόνος αντίπαλος ο εχθρός λαός, η νεολαία και οι εργαζόμενοι που μέσα από τους σπουδαίους αγώνες του εργατικού κινήματος, τα σωματεία και δομές κοινωνικής και πολιτικής οργάνωσης των εργαζομένων ιστορικά έχουν βάλλει δύσκολα στην εργοδοσία και διασφαλίσει ένα καλύτερο παρόν και μέλλον για τους εργαζομένους και τη νεολαία.

Η επιχειρούμενη αναδιάρθρωση από μεριάς κυβέρνησης και ΤΕΕ στο επάγγελμα των μηχανικών

Η ριζική αναδιάρθρωση των σχέσεων εργασίας στους μηχανικούς δημιούργησε μια σημαντική αντίφαση στον κλάδο. Έτσι, ενώ οι απόφοιτοι μηχανικοί πολυτεχνικών σχολών συνεχίζουν να κατέχουν φαινομενικά έναν ισχυρό τίτλο σπουδών, αυτός στην πραγματικότητα δεν τους κατοχυρώνει τίποτα στην αγορά εργασίας, αφού τα επαγγελματικά δικαιώματα ελλείπει συλλογικών συμβάσεων εργασίας και εργασιακών δικαιωμάτων αποτελούν κενό γράμμα για τους εργαζομένους. Παράλληλα, η εκπαιδευτική αναδιάρθρωση φρόντισε να απαξιώσει ακόμα περισσότερο την διαπραγματευτική ικανότητα που έχουν τα πτυχία στην αγορά εργασίας (όταν ένα προηγούμενο χρονικό διάστημα «ανωτατοποίησε» τα ΤΕΙ σε ΑΕΙ), ενώ ταυτόχρονα ρευστοποίησε όλες τις ειδικότητες μηχανικού στο ΤΕΕ φτάνοντας τις 2.300, οι οποίες δεν κατοχυρώνονται ενιαία για κάθε απόφοιτο αλλά θα πρέπει να τις «ξεκλειδώσει» βάση των μαθημάτων που θα παίρνει και των επανακαταρτίσεων που θα κάνει. Αυτήν ακριβώς την κατεύθυνση ενισχύει το νέο νομοσχέδιο που σχεδιάζει να καταθέσει η κυβέρνηση, όπου περιγράφει την ατομική ένταξη στην αγορά εργασίας για κάθε απόφοιτο χωρίς καμία συλλογική κατοχύρωση βάση ενός ενιαίου πτυχίου. Τα πολλαπλά Προγράμματα Σπουδών που περιγράφει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο σηματοδοτούν την συνεχή κινητικότητα των φοιτητών, με σκοπό να συμβαδίσουν με την εργασιακή πραγματικότητα και τις ανάγκες τις εργοδοσίες όπου θέλει ευέλικτους και εκμεταλλεύσιμους εργαζόμενους, γεγονός που θα «σφραγίσει» την εργασιακή πραγματικότητα των καταβαραθρωμένων μισθών και της ελαστικής/ανασφάλιστης εργασίας.

Τα παραπάνω προσπαθούν το τελευταίο χρονικό διάστημα να επιλύσουν κυβέρνηση και ΤΕΕ, προσαρμόζοντας την κατάσταση που επικρατεί στην αγορά εργασίας με το χώρο της εκπαίδευσης. Στα πλαίσια αυτά έγινε η λεγόμενη «ανωτατοποίηση» των ΤΕΙ που στην πραγματικότητα δεν αποτελεί τίποτα παραπάνω από την εξίσωση των πτυχίων ΤΕΙ και ΑΕΙ προς τα κάτω. Επίσης, το πρόσφατο προεδρικό διάταγμα που περιγράφει τα επαγγελματικά δικαιώματα των μηχανικών (ΠΔ 99/2018), - αν και περιγράφει πρώτη φορά επαγγελματικά δικαιώματα για τους Μηχανικούς Μεταλλείων - Μεταλλουργούς μετά από αγώνες και πιέσεις χρόνων από το Φοιτητικό μας Συλλόγου, της Σχολής και του Επιστημονικού μας Συλλόγου - κινείται στην κατεύθυνση ρευστοποίησης των επαγγελματικών μας δικαιωμάτων αφού δεν διασφαλίζει πως αυτά θα κατοχυρώνονται για όλους τους αποφοίτους μέσα από το πτυχίο, ανοίγοντας έτσι τον ασκώ του αιόλου και τη συζήτηση την εύρεση του νέου “αξιοκρατικού” τρόπου χορήγησης επαγγελματικών δικαιωμάτων. Σε αυτό το πλαίσιο ακριβώς τοποθετούνται οι κινήσεις και η συζήτηση που διαδραματίζονται στο

εσωτερικό του ΤΕΕ και της αντιπροσωπείας που πρακτικά στοχεύουν στην πλήρη αποσύνδεση του πτυχίου με την κατοχύρωση που αυτό παρείχε, τον πλήρη κατακερματισμό των αποφοίτων και την δημιουργία ενός ΤΕΕ φορέα πιστοποίησης και επανακατάρτισης για τους αποφοίτους (βλ. άδειες για ενεργειακούς επιθεωρητές, ελεγκτές δόμησης κα). Βασικοί άξονες αυτών των αλλαγών είναι :

- **Η δημιουργία ενός διευρυμένου ΤΕΕ στο οποίο θα εντάσσονται απόφοιτοι όλων των σχολών μηχανικών ανεξαρτήτως κύκλου σπουδών σε διαφορετικές ειδικότητες και υποειδικότητες** (5ετής πολυτεχνικών, 4ετής ανωταποημένων ΑΕΙ, σχολών εξωτερικού κλπ). Δεδομένου πως αυτή τη στιγμή μέσα στο ΤΕΕ υπάρχουν πάνω από 2.300 ειδικότητες, πέραν των βασικών, η ένταξη των αποφοίτων των σχολών αυτών στο ΤΕΕ, εντείνει τον ήδη μεγάλο πολυκατακερματισμό αφού θα υπάρχουν απόφοιτοι σχολών ίδιων και συναφών γνωστικών αντικειμένων με διαφορετικούς κύκλους σπουδών και συνεπώς με διαφορετική κατοχύρωση ο καθένας. Ήδη το ΤΕΕ έχει προχωρήσει στην ίδρυση Μητρώου Πτυχιούχων Μηχανικών (αποφοίτων ΤΕΙ) στο εσωτερικό του, το οποίο δεν έρχεται προκειμένου να βοηθήσει την προοπτική των αποφοίτων αυτών αλλά να τους εντάξει στα προγράμματα πιστοποίησης - επανακατάρτισης που διοργανώνει το ΤΕΕ (και μάλιστα επί πληρωμή), την ίδια ώρα μάλιστα που οι απόφοιτοι θα πρέπει να πληρώνουν τις συνδρομές τους σε αυτό.
- **Η ίδρυση Μητρώου Τεχνικών Έργων και Προσοντολογίου στους Μηχανικούς.** Ήδη από την περσινή χρονιά έχει ξεκινήσει μια κουβέντα από το ΤΕΕ για την αλλαγή του τρόπου κατοχύρωσης των επαγγελματικών δικαιωμάτων, τα οποία δεν θα απορρέουν πλέον από το πτυχίο, αλλά αντ' αυτού εισάγεται η έννοια ενός «φάκελου επαγγελματικών δεξιοτήτων» (η εξειδίκευση του ατομικού φακέλου προσόντων που επιτάσσει η συνθήκη της Bologna και οι σχετικοί νόμοι του κράτους). Μέσω αυτού του φακέλου, που θα διαμορφώνεται με βάση την εργασιακή εμπειρία, πιστοποιήσεις, σεμινάρια και τους επόμενους κύκλους σπουδών μετά το πτυχίο (μεταπτυχιακά, διδακτορικά κλπ), ο απόφοιτος θα «ξεκλειδώνει» επαγγελματικά δικαιώματα σταδιακά - που έως τώρα τα κατοχύρωνε μέσα από το πτυχίο του - , τα οποία μάλιστα θα σχετίζονται αποκλειστικά με το αντικείμενο στο οποίο απασχολήθηκε. Παράλληλα, μέσα σε αυτό το φάκελο προσόντων προβλέπεται και η αξιολόγηση από τον εκάστοτε εργοδότη, που θα αναφέρει ακριβώς πάνω σε ποιο αντικείμενο δούλεψε ο εργαζόμενος, καθώς και κατά πόσο αυτός ήταν «φρόνιμος» και «υπάκουος» (δηλαδή αν αρκούσαν στα ψίχουλα που του δίνανε ή διεκδικούσε συλλογικά κάτι καλύτερο) γεγονός που καθιστά τον εργαζόμενο έρμαιο στα χέρια του εργοδότη, καθώς ο τελευταίος θα μπορεί σε μεγάλο βαθμό να καθορίζει την επαγγελματική αποκατάσταση του πρώτου.
- **Αλλαγές στον τρόπο ασφάλισης των μηχανικών.** Η ασφάλιση στον κλάδο μας αποτελεί άλλον ένα «πονοκέφαλο» για τους εργαζόμενους καθώς αυτοί είναι υποχρεωμένοι είτε να πληρώνουν τις υπέρογκες ασφαλιστικές εισφορές στο ΤΣΜΕΔΕ ή σε ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες είτε να παραμένουν ανασφάλιστοι, δηλαδή χωρίς καλυμμένη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και ένσημα που θα τους εξασφάλιζαν έστω την πενιχρή εθνική σύνταξη των 480 ευρώ. Παράλληλα, η ρύθμιση που έφερε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ για την απαλλαγή των ασφαλιστικών εισφορών των νέων μηχανικών για ορισμένο χρονικό διάστημα, αυτή στην πραγματικότητα μονό απαλλαγή δεν αποτελεί καθώς ο εργαζόμενος θα πρέπει μέσα στα επόμενα χρόνια να πληρώσει αναδρομικά τις εισφορές όλου αυτού του διαστήματος. Πλέον πέραν όλων των παραπάνω, ο νόμος Βρούτση αλλάζει τον τρόπο ασφάλισης των μηχανικών με την ίδρυση ενός επαγγελματικού ταμείου με ανταποδοτικά κριτήρια, ενώ παράλληλα εισάγει την μεικτή ασφάλιση ιδιωτικού και δημοσίου τομέα. Με άλλα λόγια, το μέλος αυτού του ταμείου εκτός από τη βασική εισφορά του, θα δίνει κάποια χρήματα τα οποία η ασφαλιστική εταιρεία θα τα επενδύει σε ομόλογα, χρηματιστήριο κλπ τα οποία εάν και εφόσον η εταιρεία έχει κέρδος από αυτές τις επενδύσεις, θα προσαυξάνουν κατ'ελάχιστα το ποσό της εθνικής σύνταξης. Οι αλλαγές αυτές συνεπώς δεν έρχονται απλά και μόνο να διαλύσουν τα επαγγελματικά δικαιώματα αλλά επεκτείνονται και στα εργασιακά διαλύοντας στη προκειμένη περίπτωση πλήρως την έννοια της δημόσιας ασφάλισης επιβάλλοντας μάλιστα και στον εργαζόμενο να καταβάλλει οριακά ολόκληρο το μισθό του μόνο και μόνο για να ανταπεξέλθει στις ασφαλιστικές του εισφορές. Και όλα αυτά σε μια περίοδο που τα εργατικά ατυχήματα παρά την εξέλιξη της τεχνολογίας αυξάνονται καθόντας δεν τηρούνται οι κανόνες-μέτρα ασφαλείας με αποτέλεσμα να έχουμε ακόμα και νεκρούς εργαζομένους σε εργοτάξια (Αμύνταιο, ΕΛΠΕ , ΛΑΡΚΟ κ.α).

- **Μετατόπιση της ευθύνης ασφάλισης έργου και έκδοσης αδειών δόμησης στους μηχανικούς.** Αυτή η αλλαγή έρχεται να κάνει ακόμα πιο απαγορευτική την δυνατότητα να απασχοληθεί ένας μηχανικός σαν ελεύθερος επαγγελματίας αφού αυτό θα συνεπάγεται πως ο μηχανικός αυτός σε περίπτωση σφάλματος ή ατυχήματος θα είναι υποχρεωμένος να καταβάλλει τεράστια ποσά ως αποζημιώσεις στα οποία δεν θα μπορεί να ανταπεξέλθει.

Όσον αφορά τους Μηχανικούς Μεταλλείων - Μεταλλουργούς

Στη γενικότερη κατάσταση που επικρατεί στην αγορά εργασίας των μηχανικών εξαίρεση δεν θα μπορούσε να αποτελεί και ο κλάδος μας. Ωστόσο, πέραν όλων των παραπάνω, κάποια πράγματα που πρέπει να ληφθούν υπόψιν ειδικότερα για τους απόφοιτους της σχολής μας είναι τα εξής :

- **Μόλις το 25% των αποφοίτων της σχολής μας συνεχίζει να απασχολείται στην πρώτη τους απασχόληση, ενώ η συντριπτική πλειοψηφία των αποφοίτων θα αλλάξει κατά μέσο όρο 3 φορές το αντικείμενο εργασίας της, μέσα στα πλαίσια του γνωστικού αντικείμενου του Μεταλλειολόγου - Μεταλλουργού (σύμφωνα με έρευνα του 2010).** Αν αναλογιστεί κανείς και τις αλλαγές στην απασχόληση μεταξύ του 2010-2018 με την έξαρση της προσωρινής και επισφαλούς εργασίας και των ολιγόμηνων προγραμμάτων απασχόλησης τότε μάλλον υπάρχει πολύ μεγαλύτερο χάσμα του ποσοστού των αποφοίτων που συνεχίζουν να εργάζονται πάνω στην πρώτη τους εργασία με αυτούς που θα αλλάζουν το αντικείμενο εργασίας τους κατά την διάρκεια εργασιακού τους βίου.
- **Οι τομείς που απασχολούνται οι Μηχανικοί Μεταλλειολόγοι - Μεταλλουργοί χαρακτηρίζονται από υψηλή επικινδυνότητα για τους εργαζομένους.** Σύμφωνα με έρευνα του 2009, ένας εργαζόμενος στον εξορυκτικό κλάδο έχει 10πλάσια πιθανότητα για θανατηφόρο ατύχημα από κάποιον που απασχολείται σε άλλη δραστηριότητα στην Ελλάδα. Πέραν των ατυχημάτων άλλα προβλήματα που έχουν να αντιμετωπίσουν οι εργαζόμενοι είναι η σκόνη από τα προϊόντα της εξόρυξης, ο υπερβολικός θόρυβος, η έκθεση σε επικίνδυνη ακτινοβολία και σε τοξικά χημικά και απόβλητα , οι μυοσκελετικές δυσλειτουργίες, η έκθεση σε υψηλές θερμοκρασίες κα.
- **Οι έρευνες του Κέντρου Ανάπτυξης Εκπαιδευτικής Πολιτικής δείχνουν πως η αγορά εργασίας δεν είναι σε θέση να ακολουθήσει την τεχνολογική εξέλιξη των αποφοίτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, με αποτέλεσμα οι απόφοιτοι να χρησιμοποιούν το 10% των γνώσεών τους, την ώρα που το αντικείμενο εργασίας που προσφέρεται να αντιστοιχεί σε απόφοιτο Λυκείου, ενώ η εργασία να αμοίβεται με μισθό κατώτερο του αποφοίτου Γυμνασίου.** Αυτό αποδεικνύει περίτρανα το γεγονός πως καμία περαιτέρω εντατικοποίηση των ρυθμών σπουδών ή εξειδίκευση των φοιτητών πάνω σε ένα συγκεκριμένο γνωστικό αντικείμενο δεν μπορεί να δώσει μια πραγματική λύση στην εργασιακή πραγματικότητα.

B. Εξαγωγή κάποιων βασικών συμπερασμάτων από το υπάρχον Πρόγραμμα Σπουδών

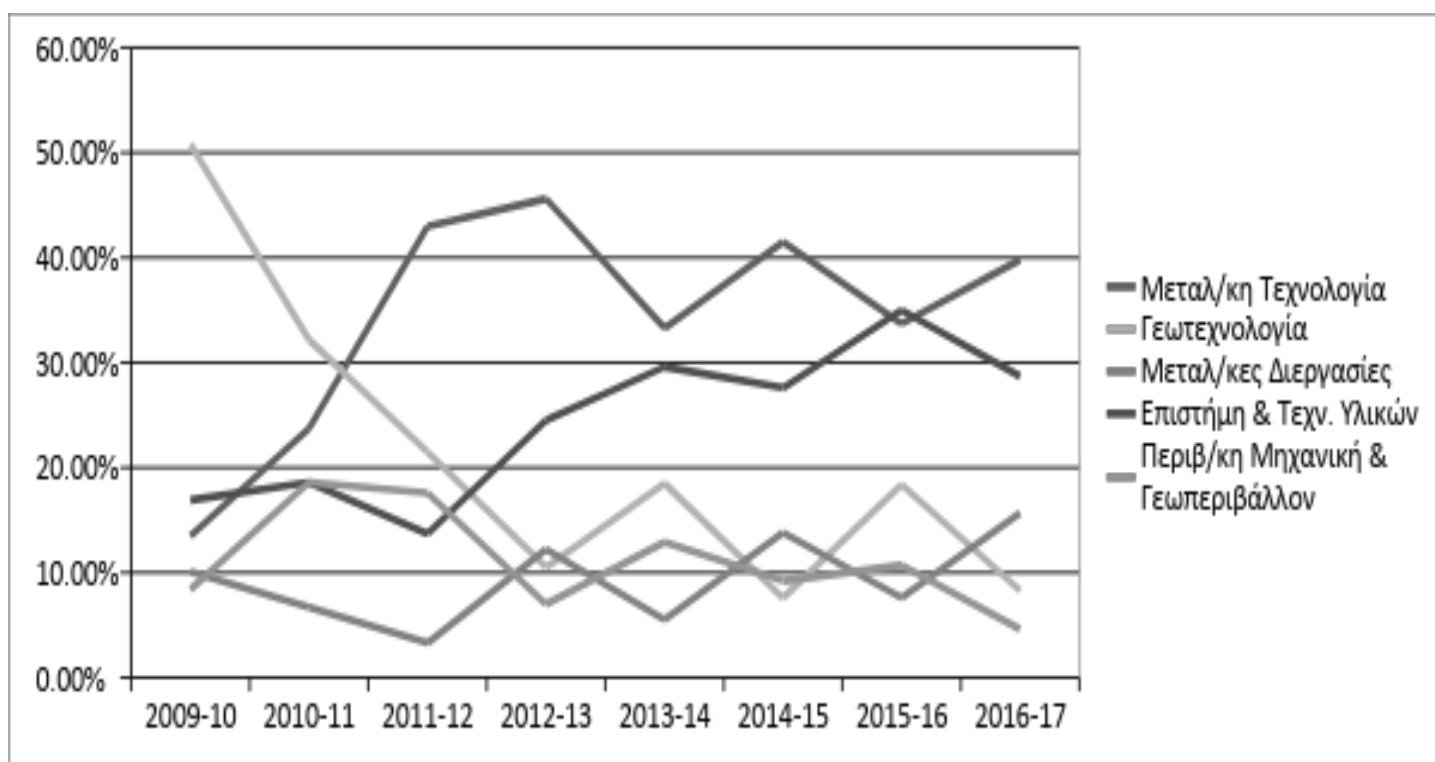
Για την επιλογή των κατευθύνσεων

	2009-10	2010-11	2011-12	2012-13	2013-14	2014-15	2015-16	2016-17
Μεταλ/κη Τεχνολογία	8(13,5%)	14(23,7%)	22(43%)	26(45,6%)	18(33,3%)	27(41,5%)	26(33,7%)	41(39,8%)
Γεωτεχνολογία	30(50,8%)	19(32,2%)	11(21,5%)	6(10,5%)	10(18,5%)	5(7,6%)	12(18,4%)	9(8,3%)
Μεταλ/κες Διεργασίες	6(10,1%)	4(6,7%)	2(3,3%)	7(12,2%)	3(5,5%)	9(13,8%)	5(7,6%)	17(15,7%)

Επιστήμη & Τεχν. Υλικών	10(16,9%)	11(18,6%)	7(13,7%)	14(24,5%)	16(29,6%)	18(27,6%)	27(35%)	31(28,7%)
Περιβ/κη Μηχ. & Γεωπεριβ.	5(8,4%)	11(18,6%)	9(17,6%)	4(7%)	7(12,9%)	6(9,2%)	7(10,7%)	5(4,6%)

Απόλυτη και ποσοστιαία κατανομή φοιτητών ανά κατεύθυνση 2009-2017

Γράφημα ποσοστιαίας κατανομής των φοιτητών ανά κατεύθυνση 2009-2017

Με βάση τα παραπάνω στοιχεία, γίνεται αντιληπτό πως περίπου λίγο παραπάνω από το 50% των φοιτητών επιλέγουν τις κατευθύνσεις Μεταλλευτικής Τεχνολογίας και Γεωτεχνολογίας, οι οποίες είναι πολύ σχετικές μεταξύ τους. Παρατηρείται μια μεγάλη πτώση του ποσοστού των φοιτητών που επιλέγουν την κατεύθυνση της Γεωτεχνολογίας τα τελευταία χρόνια, γεγονός που οφείλεται και σε μεγάλο βαθμό στην κατάσταση που επικρατεί στον κλάδο των κατασκευών τα τελευταία χρόνια, ωστόσο αυτό το ποσοστό φαίνεται να πηγαίνει στην Μεταλλευτική. Επίσης, περίπου οι μισοί φοιτητές της σχολής επιλέγουν κατεύθυνση ανεξάρτητη πέραν των δύο παραδοσιακών πεδίων (μεταλλευτική, μεταλλουργία), γεγονός που αναδεικνύει την ορθότητα ύπαρξης αυτών των πεδίων και το πώς αυτές έχουν αγκαλιαστεί από το σύνολο των φοιτητών της σχολής. Κατά την άποψη μας τα στοιχεία σχετικά με την επιλογή κατευθύνσεων αφενός σχετίζονται με το ίδιο το γνωστικό αντικείμενο, τις επιμέρους ανάγκες στην παραγωγή, την εξέλιξη και το ενδιαφέρον που παρουσιάζουν οι επιμέρους τομείς και αφετέρου και σε ζητήματα που σχετίζονται με την ίδια την εκπαιδευτική διαδικασία των επιμέρους κατευθύνσεων (ρυθμοί σπουδών, καθηγητική αυθαιρεσία κ.α)

Επιλογή Μαθημάτων Κατευθύνσεων 2011-2015

Κατεύθυνση	Μαθήματα	ΜΟ Φοιτητών
Μεταλ. Τεχνολογία/Γεωτεχν.	Γεωλ. Χαρτογραφήσεις & Τεκτ. Ανάλυση	35,2
Μεταλ. Τεχνολογία/Γεωτεχν.	Εξόρυξη Πετρωμάτων II	44
Μεταλ. Τεχνολογία/Γεωτεχν.	Εφαρμοσμένη Γεωφυσική	23,8
Μεταλ. Τεχνολογία	Μάρμαρα & Βιομ. Ορυκτά	26,2
Μεταλ. Τεχνολογία	Σχεδ. Υπόγειων Εκμεταλλεύσεων	20,6
Μεταλ. Τεχνολογία	Μηχανική Πετρελαίων	26
Μεταλ. Τεχνολογία/Γεωτεχν.	Μηχανική Πετρωμάτων	49,6
Μεταλ. Τεχνολογία	Σχεδ. Υπαίθριων Εκμ/σεων	29,6
Μεταλ. Τεχνολογία/Γεωτεχν.	Τεχν. Διανοίξεις Συράγγων	32,8
Μεταλ. Τεχνολογία/Γεωτεχν.	Τεχνολογία Γεωτρήσεων	64,4
Μεταλ. Τεχνολογία	Συστ. Φόρτωσης Μεταφοράς	15,4
Μεταλ. Τεχνολογία/Γεωτεχν.	Υποστήριξη Υπόγειων Έργων	47,6
Γεωτεχνολογία	Εδαφομηχ. & Στοιχ. Θεμελιώσεων	27,8
Γεωτεχνολογία	Εφαρμοσμένη Υδρογεωλογία	18,2
Γεωτεχνολογία	Βελτίωση Γεωτεχν. Συμπεριφοράς	17
Γεωτεχνολογία	Τεχνική Γεωλογία II	25,6
Γεωτεχνολογία	Υπόγεια Έργα	29,8
Μεταλ/κες Διεργασίες	Μελ. & Σχεδ. Εργοστ. Εμπλουτισμού	12,2
Μεταλ/κες Διεργασίες	Μετ/για μη Σιδ. Μετάλλων	8,8
Μεταλ/κες Διεργασίες	Μετ/για Σιδήρου II	15,2
Μετ/κες Διεργ. /Επ.& Τεχν. Υλικών	Πυρίμαχα	11,2
Μεταλ/κες Διεργασίες	Σχεδ. & Τεχνοοικ. Αναλ. Μετ. Βιομηχ.	11,4
Μεταλ/κες Διεργασίες	Σχεδ. Αντιδραστήρων	5,6
Μεταλ/κες Διεργασίες	Τεχνικές Εξαγωγ. Μετ/γιας	16,8
Μεταλ/κες Διεργασίες	Τεχν. Παραγ. Τιμέντων & Σκυροδέματος	29,6
Μεταλ/κες Διεργασίες	Υδρομεταλλουργία	9,4
Μεταλ/κες Διεργασίες	Χημ. Κινητική	8,2
Επιστήμη & Τεχν. Υλικών	Βιομηχανικά Κράματα	12,2
Επιστήμη & Τεχν. Υλικών	Ηλεκτρονικά Υλικά	16,4
Επιστήμη & Τεχν. Υλικών	Κεραμικά Υλικά	19,4
Επιστήμη & Τεχν. Υλικών	Μετ/γική Τεχν/για & Έλεγχος Συγκολλήσεων	20,8
Επιστήμη & Τεχν. Υλικών	Μεταλλοτεχνία	9,4
Επιστήμη & Τεχν. Υλικών	Μετασχηματισμός Φάσεων	19,2
Επιστήμη & Τεχν. Υλικών	Μορφοπ. Πολυμερών & Συνθ. Υλικών	4,8
Επιστήμη & Τεχν. Υλικών	Πολυμερή & Σύνθετα Υλικά	10
Επιστήμη & Τεχν. Υλικών	Στερεοποίηση - Χύτευση	15,8
Επιστήμη & Τεχν. Υλικών	Τεχνολογία Επιφανειών	9
Επιστήμη & Τεχν. Υλικών	Φυσική Μετ/για Σιδήρου & Χάλυβα	11,6
Περιβ/κη Μηχ. & Γεωπεριβάλλον	Αποκατάσταση Ρυπ. Εδαφών	14,8

Περ.Μηχ & Γεωπ / Γεωτεχν. / Μεταλ.Τεχν.	Γεωστατιστική	8
Περιβ/κη Μηχ. & Γεωπεριβάλλον	Διάθεση Στερεών Αποβλήτων	15,2
Περιβ/κη Μηχ. & Γεωπεριβάλλον	Διαχ. Περιβ. & Νομοθεσία	28,8
Περιβ/κη Μηχ. & Γεωπεριβάλλον	Περ/κη Μεταλ/κη & Λατ. Τεχν. (Ειδ. Θέματα)	36,8
Περιβ/κη Μηχ. & Γεωπεριβάλλον	Περιβ/κη Χημεία	8,6
Περιβ/κη Μηχ. & Γεωπεριβάλλον	Περ. Υδρογεωλογία	12
Περιβ/κη Μηχ. & Γεωπεριβάλλον	Περ. Γεωχημεία	11
Περιβ/κη Μηχ. & Γεωπεριβάλλον	Τεχν. Επεξ. Αέριων Αποβλήτων	14,8
Περιβ/κη Μηχ. & Γεωπεριβάλλον	Τεχν. Επεξ. Υγρών Αποβλήτων	15,6

Μερικά βασικά συμπεράσματα από τα παραπάνω στοιχεία είναι τα εξής :

- Τα ποσοστά των φοιτητών που διαλέγουν μαθήματα από όλες τις κατευθύνσεις είναι αρκετά διαφορετικά από τα ποσοστά των φοιτητών ανά κατεύθυνση. Αυτό επιβεβαιώνει πως στις προτιμήσεις των φοιτητών βρίσκονται μαθήματα από όλα τα επιστημονικά πεδία, γεγονός που αποδεικνύει πως η λογική σύνδεσης μεταξύ των κατευθύνσεων κρίνεται ορθή από τους ίδιους τους Φοιτητές της σχολής.
- Αρκετά μαθήματα αποτελούν μαθήματα περισσότερων της μιας κατεύθυνσης γεγονός που επιβεβαιώνει την σχέση που υπάρχει μεταξύ των κατευθύνσεων στη σχολή μας.
- Μαθήματα στα οποία ο φοιτητής καλείται να τα περάσει είτε με ομαδική απαλλακτική εργασία (Νομοθεσία, Ειδικά Θέματα) είτε με εξετάσεις με ανοικτές σημειώσεις (Εξορ. Πετρωμάτων II, Τεχν. Παρ. Τσιμέντου & Σκυροδέματος) βρίσκονται ψηλά στις επιλογές των Φοιτητών. Αυτό αποδεικνύει πως οι φοιτητές αποστρέφονται από την λογική της στείρας απομνημόνευσης γνώσεων και της εξουθενωτικής εξεταστικής διαδικασίας και προτιμούν πιο δημιουργικούς τρόπους να περνάνε το μάθημα οι οποίοι μάλιστα αποκρυσταλλώνουν και τον τρόπο εργασίας του μηχανικού στην επαύριο (Συνεργασία μεταξύ των φοιτητών, επεξεργασία και ανάλυση δεδομένων για την επίλυση προβλημάτων και όχι στείρα αποστήθιση).

Για τα εργαστήρια

Από τον τρόπο ύπαρξης και τη φύση των εργαστηρίων στη σχολή μας όλα αυτά τα χρόνια μπορούμε να αντλήσουμε κάποια πολύ ενδιαφέροντα στοιχεία. Μαθήματα τα οποία είτε είναι υποχρεωτικό να παρακολουθήσεις τα εργαστήρια για να περάσεις το μάθημα (Εμπλουτισμός II) είτε τα εργαστήρια αυτά καλύπτουν μέρος της τελικής βαθμολογίας λειτουργώντας εκδικητικά για τους φοιτητές που δεν τα έχουν κάνει (Μεταλλογνωσία I και II, Φαινόμενα II κ), αποτελούν κατά κόρον και τα μαθήματα στα οποία τα ποσοστά αποτυχίας των φοιτητών είναι τα ψηλότερα, δυσχεραίνοντας και εντατικοποιώντας την ίδια την καθημερινότητα τους. Αντιθέτως, σε μαθήματα στα οποία τα εργαστήρια λειτουργούν βοηθητικά σαν μορφή μπόνους για τους φοιτητές προσαυξάνοντας τον βαθμό της εξέτασης τα ποσοστά επιτυχίας είναι πολύ υψηλότερα (όπως το μάθημα ΦΜΑ όπου φέτος για πρώτη φορά τα εργαστήρια άλλαξαν χαρακτήρα και λειτούργησαν προσθετικά στο βαθμό εξέτασης με αποτέλεσμα να περάσει το 100% των εξεταζόμενων). Η αντίληψη που προωθεί κυρίαρχα το καθηγητικό στρώμα πως η ύπαρξη υποχρεωτικών εργαστηρίων δίνει στους φοιτητές παραπάνω εφόδια στην αγορά εργασίας δεν αποτελεί τίποτα παραπάνω από μια δικαιολογία προκειμένου να εντατικοποιήσουν ακόμα περισσότερο τις σπουδές μας και να μας κάνουν όσο περισσότερο πειθήνιους ήδη από το χώρο της εκπαίδευσης. Άλλωστε ο τρόπος με τον οποίο γίνονται τα εργαστήρια δεν έχουν καμία σχέση με την ίδια την παραγωγική διαδικασία, ενώ οι ίδιοι που προσπαθούν να μας πείσουν για την αναγκαιότητα των υποχρεωτικών εργαστηρίων, διαμαρτύρονται για τους πόρους και τη μη ύπαρξη των αναλώσιμων ενώ ταυτόχρονα συνυπογράφουν τους κουτσουρεμένους προϋπολογισμούς που δεν αρκούν καν για τα αναλώσιμα σε αυτά. Ειδικότερα μετά την περίοδο της καραντίνας, όπου η εκπαιδευτική διαδικασία άλλαξε τελείως μορφή, φάνηκε πως δεν υπάρχει τίποτα που να είναι «υποχρεωτικό» για να μπορεί ένας φοιτητής να φτάσει στη λήψη του πτυχίου του, εφόσον όλοι οι φοιτητές πέρασαν μαθήματα χωρίς να παρευρεθούν καν στο χώρο της σχολής.

Σύμφωνα με την εμπειρία που έχουμε αποκομίσει από τις Πρακτικές μας Ασκήσεις, τα εργαστηριακά μαθήματα που διεξάγονται στη σχολή (π.χ Εμπλουτισμός II) στηρίζονται καταρχήν σε απαρχαιομένες μεθόδους και σε καμία

περίπτωση δεν αποτελούν την «πρώτη επαφή» του φοιτητή με τα εργαστηριακές εγκαταστάσεις και το βιομηχανικό εξοπλισμό σε βιομηχανική κλίμακα. Αρκεί να αναλογιστεί κανείς πως είναι οι εγκαταστάσεις και η λειτουργία μια μονάδας διαχωρισμού σε βιομηχανική κλίμακα και το πως είναι ένα εργαστηριακό μάθημα στο δεύτερο ή στο πρώτο όροφο της σχολής μας. Ποιος είναι ο ρόλος και η συμβολή των εργαζομένων στην παραγωγική διαδικασία, οι παραγωγικές σχέσεις που διαπερνούν την παραγωγική διαδικασία και ο επιμέρους καταμερισμός που αποτελούν στοιχεία αναπόσπαστα για την παραγωγική διαδικασία που αφορούν σε κάθε περίπτωση το φοιτητή και τον αυριανό εργαζόμενο.

Τέλος η λογική που επικρατεί στα περισσότερα εργαστήρια που τείνουν να έχουν υποχρεωτικό ή εκδικητικό χαρακτήρα για τους φοιτητές δεν αποτελεί τίποτα παραπάνω από την προσθήκη ενός ακόμα εξεταστικού φίλτρου στην εκπαιδευτική διαδικασία όσο και αν παρουσιάζεται ότι “τροφοδοτούν” με «εμπειρία και εφόδια» τους φοιτητές για τη μετέπειτα επαγγελματική τους σταδιοδρομία.

Για την ύλη των μαθημάτων και τα συγγράμματα

Σε πάρα πολλά από τα μαθήματα που υπάρχουν στη σχολή μας η ύλη που διδασκόμαστε είναι υπέρογκη, ετεροχρονισμένη και δεν έχει καμία σχέση με την κατάσταση που επικρατεί στην αγορά εργασίας και δεν ακολουθεί επουδενή τις τεχνολογικές εξελίξεις. Σε αυτό ευθύνεται εν μέρει το γεγονός πως το Πρόγραμμα Σπουδών της σχολής μας δεν έχει αλλάξει εδώ και 20 χρόνια με πολλά πράγματα να έχουν αλλάξει ριζικά όλα αυτά τα χρόνια στην παραγωγή. Κυρίαρχη ευθύνη όμως έχουν και οι ίδιοι οι καθηγητές οι οποίοι επιλέγουν όλα αυτά τα χρόνια να διδάσκουν την ύλη καλώντας το φοιτητή να καλύψει τεράστια ύλη που στο μεγαλύτερο βαθμό του δεν θα του χρειαστεί ποτέ στη δουλειά του. Παράλληλα η παροχή συγγραμμάτων από το ΕΜΠ και τη σχολή μας δε ακολουθούν επουδενή τις τεχνολογικές εξελίξεις και μπορεί να έχουν γραφτεί ακόμα και από την δεκαετία του '80 στην καθαρεύουσα (πχ Εκμετάλλευση Μεταλλείων Ι).

Για τις πρακτικές ασκήσεις

Η ύπαρξη και ο τρόπος με τον οποίο πραγματοποιούνται οι πρακτικές ασκήσεις στην σχολή μας διαφοροποιούνται αρκετά από τις πρακτικές ασκήσεις που πραγματοποιούνται στις υπόλοιπες σχολές, κυρίαρχα από το γεγονός πως επειδή αποτελούσαν αίτημα του Φοιτητικού Σύνλογου, ο Σύλλογος κατάφερε και έθεσε και τις συνθήκες με τις οποίες αυτές θα πραγματοποιούνται. Οι πρακτικές ασκήσεις Ι και ΙΙ αποτελούν υποχρεωτικά μαθήματα στο πρόγραμμα σπουδών και αναπόσπαστο κομμάτι τους στη λογική του ότι είναι τα μοναδικά μαθήματα στα οποία ο φοιτητής έρχεται σε άμεση επαφή με το αντικείμενο στο οποίο καλείται να εργαστεί την επαύριο. Η εμπειρία που αποκομίζουν οι φοιτητές της σχολής κατά γενική ομολογία είναι μοναδική, ενδιαφέρουσα και πολύ χρήσιμη για την μετέπειτα επαγγελματική πορεία. Για αυτόν ακριβώς το λόγο, η σχολή είναι υπεύθυνη για την εύρεση των θέσεων πρακτικής για όλους τους φοιτητές, για την καταβολή του βασικού μισθού, την κάλυψη των εξόδων μετακίνησης και διαμονής στην επαρχία αλλά και την καταβολή της αναγκαίας προκαταβολής για να μπορέσουν οι φοιτητές να πάνε πρακτική άσκηση χωρίς να επιβαρύνουν τις οικογένειες τους. Ο Φοιτητικός μας Σύλλογος συνεχίζει να διεκδικεί προπληρωμή τους μεγαλύτερου ποσού, καθώς κρίνεται αναγκαίο για την εκπόνηση της ίδιας της πρακτικής άσκησης χωρίς εξαιρέσεις και αποκλεισμούς σε μια περίοδο όπου το λαϊκό εισόδημα έχει πέσει στα τάρταρα, η φορολογία είναι δυσβάσταχτη και οι δυσκολίες βρίσκονται στο κατώφλι του κάθε λαϊκού νοικοκυριού.

Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται μια προσπάθεια από μεριάς υπουργείου και σχολών για την αλλαγή της φύσης των πρακτικών ασκήσεων, είτε συνδέοντας την πληρωμή τους με προγράμματα ΕΣΠΑ (ΜΑΘΗΤΕΙΑ κ.α) επιχειρώντας να επιβάλλουν στους φοιτητές χειρότερους όρους αμειβής, είτε χρησιμοποιώντας τους φοιτητές σαν φθινό ανακυκλώσιμο-εποχιακό και εύκολα εκμεταλλεύσιμο εργατικό δυναμικό (βλέπε τομέα Τουρισμού κ.α), είτε μετατρέποντας τις σαν ένα εξτρά πιστοποιητικό παρακολούθησης-κατάρτισης για όσους έχουν τις γνωριμίες και τα “προσόντα” (βαθμολογικά κριτήρια κ.α) και όχι για όλους τους φοιτητές της σχολής.

Σε κάθε περίπτωση είναι σημαντικότερη κατάκτηση για το Φοιτητικό μας Σύλλογο ο τρόπος διεξαγωγής των Πρακτικών Ασκήσεων στη σχολή μας. Αυτό όμως δε σημαίνει ότι δε παρουσιάζονται προβλήματα κατά καιρούς τα τελευταία χρόνια τόσο εξαιτίας των τσεκουρωμένων προϋπολογισμών όσο και εξαιτίας της αύξηση των εισακτέων.

Σε αυτό το πλαίσιο τα αιτήματα και οι υλικές διεκδικήσεις του Φοιτητικού μας Συλλόγου και τα δικαιώματα των φοιτητών δεν μπαίνουν σε καμία διαπραγμάτευση. Παράλληλα είναι σημαντικό η σχολή να διαχειρίζεται κεντρικά τις θέσεις των πρακτικών ασκήσεων με αμεροληψία, ενημερώνοντας εγκαίρως τους φοιτητές για τις διαθέσιμες θέσεις, ενισχύοντας και αυτή από την πλευρά της το αναγκαίο κλίμα συναδελφικότητας και όχι τον κοινωνικό κανιβαλισμό για το ποιος θα πάρει την καλή θέση και ποιος θα αναγκαστεί αν πάει στην κακή. Σε αυτήν την κατεύθυνση το άνοιγμα συγκεκριμένων πρακτικών ασκήσεων για συγκεκριμένους φοιτητές (ονομαστικές) δεν συμβάλλει αλλά ίσα ίσα εντείνει το πρόβλημα. Τέλος πρέπει να γίνεται ξεκάθαρο από πλευράς σχολής και φοιτητών ότι η πρακτική άσκηση αποτελεί κομμάτι της εκπαιδευτικής διαδικασίας πάνω στο εκάστοτε γνωστικό αντικείμενο και όχι εξαρτημένη σχέση εργασίας του φοιτητή με την εκάστοτε εταιρεία που απλά χρηματοδοτείται από το προϋπολογισμό του ΕΜΠ και της σχολής. Για αυτό άλλωστε η χρονική διάρκεια πρέπει να συνεχίσει να είναι περιορισμένη (10-15 μέρες Πράκτική Άσκηση Ι και 30 μέρες Πρακτική Άσκηση ΙΙ) και η σχολή να έχει πλήρη εποπτεία επί του θέματος με διαφάνεια και γνώμονα την υπεράσπιση των συμφερόντων των φοιτητών.

Γ. 10 + 7 σημεία για το νέο Πρόγραμμα Σπουδών

Η συζήτηση για αλλαγή του προγράμματος σπουδών αφορά όλους τους φοιτητές της σχολής, για αυτό παίρνουμε την κατάσταση στα χέρια και αγωνιζόμαστε για την υπεράσπιση των συμφερόντων και της προοπτικής μας. Δεν τρέφουμε αυταπάτες ότι μια θετική αλλαγή στο πρόγραμμα σπουδών θα λύσει το πρόβλημα της ανεργίας, της εκμετάλλευσης, της επισφάλειας, της ετεροαπασχόλησης, της ασφυκτικής καθημερινότητας και αγωνίας για το αύριο και την προοπτική μας που βιώνει ο καθένας από εμάς και οι οικογένειες μας.

Η συζήτηση για την αλλαγή του προγράμματος πρέπει να τεθεί στη σωστή βάση μακριά από λογικές «εκσυγχρονισμού» που συνάδουν με τις εξωτερικές αξιολογήσεις του ΟΟΣΑ και της Ε.Ε, τη διάσπαση των πτυχίων και τη επιχειρούμενη επίθεση στο χώρο της εκπαίδευσης και τους φοιτητές, αλλά ούτε σε έναν συντεχνιακού και διασπαστικού τύπου ανταγωνισμού μεταξύ των επιμέρους τομέων της σχολής. Οποιαδήποτε αλλαγή πρέπει να συνάδει με τις νέες ανάγκες και τεχνολογικές απαιτήσεις της εποχής, έναν προσιτό και ανθρώπινο τρόπο εκπαίδευσης και διδασκαλίας των εκπαιδευόμενων που προορίζονται για εργαζόμενοι και όχι παπαγάλοι των βιβλίων, τη διασφάλιση και ενίσχυση του ελεύθερου χρόνου σαν κοινωνικό αγαθό για τον κάθε φοιτητή και τη βελτίωση της επαγγελματικής προοπτικής των αποφοίτων.

Υπό αυτό το πρίσμα πρέπει να θέτει τις βάσεις για τον εφοπλισμό των αποφοίτων με τις απαραίτητες δεξιότητες, εμπειρίες-βιώματα και θεωρητικό υπόβαθρο για να ανταπεξέλθουν στις απαιτήσεις της παραγωγής και αφετέρου να στηρίζει με ακράδαντο τρόπο το δρόμο της συλλογικής κατοχύρωσης, την ισχύ και ενιαιότητα του πτυχίου καθώς και τα εργασιακά και επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων.

Στη βάση όλων των παραπάνω, πιστεύουμε πως βασικά στοιχεία, αδιαπραγμάτευτα για εμάς στο νέο ΠΣ πρέπει να είναι :

- 1. Ο Ενιαίος Αδιάσπαστος Χαρακτήρας του πτυχίου Μηχανικού Μεταλλειολόγου – Μεταλλουργού, καμία σκέψη για εισαγωγή πιστωτικών μονάδων και διάσπαση του πτυχίου σε επιμέρους κύκλους σπουδών.** Κόντρα στις νέες εργασιακές σχέσεις, τη διάλυση κάθε συλλογικής κατοχύρωσης και τον πολυκατακερματισμό που επιχειρείται στον κλάδο των μηχανικών με την εισαγωγή του ατομικού φακέλου προσόντων-προσοντολογίου είναι σημαντικό το πτυχίο μας να παραμείνει ενιαίο, ισχυρό και αδιάσπαστο με όλα τα επαγγελματικά δικαιώματα να απορρέουν από αυτό και όχι σε μετέπειτα κύκλους σπουδών. Η ίδια η πραγματικότητα που επικρατεί στα πεδία που απασχολούνται οι απόφοιτοι της σχολής επιβάλλει την ενιαιότητα του πτυχίου προκειμένου ο απόφοιτος να μπορεί να απασχολείται σε όλο το εύρος του γνωστικού μας αντικείμενου. Άλλωστε, όπως φαίνεται και από τα στοιχεία επιλογής των κατευθύνσεων, οι ίδιοι οι φοιτητές έχουν αγκαλιάσει την λογική της ευρύτερης ανάπτυξης των δεξιοτήτων και της απόκτησης ενός σφαιρικού θεωρητικού υπόβαθρου επιλέγοντας μεγάλο ποσοστό μαθημάτων πέραν της κατεύθυνσης που έχουν διαλέξει.
- 2. Η μεγαλύτερη σύνδεση μεταξύ των κατευθύνσεων.** Η μεγαλύτερη όσμωση μεταξύ των κατευθύνσεων όχι μόνο θωρακίζει το πτυχίο μας από την λογική κατακερματισμού του και υπερεξειδίκευσης αλλά βοηθάει και

στην ενίσχυση του θεωρητικού υπόβαθρου του φοιτητή ενισχύοντας την δυνατότητα του να απασχοληθεί στην ολότητα του γνωστικού μας αντικειμένου.

3. **Ανθρώπινοι ρυθμοί σπουδών και προάσπιση του ελεύθερου χρόνου σαν αναπόσπαστο και αναγκαίο στοιχείο της φοιτητικής καθημερινότητας και κοινωνικό αγαθό.** Η αύξηση της εντατικοποίησης στα πανεπιστήμια και στη σχολή μας αποτελεί γεγονός που μεταξύ άλλων (ανεργία, λιγοστές θέσεις εργασίας κ.α) οφείλεται και στους ίδιους τους ρυθμούς σπουδών και σε μεγάλο βαθμό και στην ίδια την εξεταστική περίοδο και τις αυξημένες απαιτήσεις για να πάρει κανείς προβιβάσιμο βαθμό. Το γεγονός ότι στη σχολή μας δεν υπάρχουν αυξημένα περιστατικά καθηγητικής αυθαιρεσίας συγκρητικά με άλλες σχολές δεν αναιρεί το γεγονός ότι υπάρχουν μαθήματα-καθηγητές με παράλογες και ανούσιες απαιτήσεις.
4. **Μείωση των μαθημάτων, ανθρώπινοι ρυθμοί σπουδών – Έγκαιρη λήψη του πτυχίου, όχι στην περεταίρω επιβάρυνση της λαϊκής οικογένειας με το δυσβάσταχτο κόστος φοίτησης. Κατάργηση μαθημάτων που έχουν ξεπεραστεί από την ίδια την πραγματικότητα.** Βασικό πρόβλημα του υπάρχων ΠΣ αποτελούν αφενός οι μεγάλες επικαλύψεις μεταξύ των μαθημάτων και αφετέρου, το εξαντλητικό εβδομαδιαίο πρόγραμμα των φοιτητών που κάθε άλλο παρά βοηθά τους τελευταίους σε ο, τι έχει να κάνει με την αποδοτικότερη εκπαίδευση τους. Άλλωστε οι προσπάθειες για περαιτέρω εντατικοποίηση του ΠΣ στο όνομα της καλύτερης και συνολικότερης απόκτησης γνώσης έρχονται σε μια πραγματικότητα όπου η πλειοψηφία των μαθημάτων δεν έχει καμία σχέση με το αντικείμενο που θα καλεστούμε να εργαστούμε, την ίδια ώρα μάλιστα που οι «πρωτοπόροι» της εντατικοποίησης και αυθαιρεσίας καθηγητές είναι εκείνοι που υπερασπίζουν την διάλυση και απαξίωση των πτυχίων. Η επιβολή εκδικητικών και πιεστικών φίλτρων και κανονισμών για τους φοιτητές (π.χ διαγραφή φοιτητών μετά από κάποια χρόνια) δεν αποτελούν επουδενή λύση στο αυξημένο μέσο όρο αποφοίτησης στη σχολή μας και γενικότερα, αλλά μια κίνηση επιβολής κυβέρνησης-Υπουργείου-θεσμικών διοικητικών οργάνων σε βάρος των φοιτητών.
5. **Κατάργηση των υποχρεωτικών εργαστηρίων.** Η ίδια η πραγματικότητα στη σχολή μας δείχνει πως η ύπαρξη των υποχρεωτικών εργαστηρίων το μόνο που έρχεται να κάνει είναι να δυσκολέψει την καθημερινότητα των φοιτητών. Αντιθέτως, η βοηθητική σε μορφή μπόνους φύση των εργαστηρίων είναι πολύ πιο ωφέλιμη για τους ίδιους τους φοιτητές, γεγονός που αποδεικνύεται και από την υψηλή συμμετοχή σε μερικά από αυτά (πχ Χημεία).
6. **Καμία σκέψη για κανονισμό εξεταστικής για τους φοιτητές. Καμία υποχρεωτική πρόοδος - εργασία. Οι εξετάσεις να πραγματοποιούνται με ανοιχτά βιβλία και σημειώσεις καθώς και να προβλέπονται ομαδικές απαλλακτικές εργασίες,** καθώς και ως μηχανικοί δεν θα εργαστούμε στη βάση μίας στείρας αποστήθισης θεωρητικών γνώσεων αλλά α) θα κλιθούμε να επεξεργαστούμε δεδομένα με στόχο την επιτυχή αντιμετώπιση των ζητημάτων της παραγωγικής διαδικασίας και β) οι ομαδικές εργασίες καλλιεργούν το πνεύμα συνεργασίας μεταξύ των φοιτητών, γεγονός που είναι αναγκαίο και στην ίδια την παραγωγική διαδικασία.
7. **Διαχωρισμός και αποκέντρωση-αποφόρτωση της εκπαιδευτικής διαδικασίας από την εξεταστική περίοδο και τα εξεταστικά φίλτρα.** Σκοπός της εκπαιδευτικής διαδικασίας πρέπει να είναι ο καλύτερος δυνατός εφοδιασμός των αποφοίτων για να ανταποκριθούν στις όλο και αυξανόμενες απαιτήσεις της παραγωγικής διαδικασίας και όχι διαρκής ασφυκτικός έλεγχος-εξέτασης από το εκπαιδευτή για το επίπεδο των “γνώσεων” και “δεξιοτήτων” του εκπαιδευόμενου. Πόσο μάλλον ότι ο τρόπος εξέτασης και η ίδια η εκπαιδευτική διαδικασία δομικά στο καπιταλιστικό σύστημα είναι πλήρως διαχωρισμένοι από την παραγωγή αρά αποκτά καθαρά θεωρητικό χαρακτήρα.
8. Τα επιμέρους μαθήματα που διδάσκονται στη σχολή πρέπει να διαμορφώνουν μια **σφαιρική αντίληψη-τρόπο σκέψης** στο φοιτητή για τους εκάστοτε **τομείς της παραγωγής** που δραστηριοποιείται ο μηχανικός (**κατασκευών, σχεδιασμού, συντήρησης, αποκατάστασης, μελετών, ασφαλείας κ.α**) και όχι απλά να αναπαράγουν ένα θεωρητικό υπόβαθρο που διαρκώς εκσυγχρονίζεται αλλά και είναι διαθέσιμο στο διαδίκτυο ανά πάσα στιγμή.
9. **Η όποια αλλαγή αφορά τον τρόπο εξέτασης και παράδοσης των μαθημάτων καθώς και τη φύση των εργαστηρίων να συζητείται στα συλλογικά όργανα της σχολής και να έχει την σύμφωνη γνώμη του Φοιτητικού Συλλόγου.** Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις στα πλαίσια της εντατικοποίησης των σπουδών μας όπου οι καθηγητές θέτουν φίλτρα που δεν έχουν καμία σχέση με τις ανάγκες της εργασίας και της παραγωγής

προκειμένου κάποιος φοιτητής να περάσει το μάθημα (πχ μετατροπή των εργαστηρίων από προαιρετικά σε υποχρεωτικά, αυστηρές προθεσμίες παράδοσης εργασιών κ.α.) αγνοώντας τους φοιτητές και τις αποφάσεις των συλλογικών τους οργάνων.

- 10. Οι Πρακτικές ασκήσεις I και II να συνεχίσουν να αποτελούν υποχρεωτικά μαθήματα και αναπόσπαστο κομμάτι του νέου ΠΣ.** Σημαντικό σε αυτή την κατεύθυνση είναι να διασφαλιστεί πως αυτές θα συνεχίσουν να πραγματοποιούνται με τους όρους που πραγματοποιούνται όλα αυτά τα χρόνια δηλαδή με βασικό μισθό, πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα και κάλυψη των εξόδων στέγασης/μετακίνησης από το ίδρυμα χωρίς κριτήρια επιλογής που θα αποκλείουν τους φοιτητές από θέσεις που θα ανοίγουν (συνεντεύξεις, κατευθείαν ανάθεση της θέσης πρακτικής σε μια εταιρεία κλπ)
- 11. Η πρόβλεψη μέσα στο νέο ΠΣ για εκπαιδευτικές εκδρομές κατά την διάρκεια των εξαμήνων πάνω σε όλο το φάσμα του γνωστικού μας αντικείμενου.** Η εκπαίδευση των φοιτητών με τον τρόπο που πραγματοποιείται αποτελεί κατα κόρον μια στείρα διαδικασία όπου ο εκπαιδευόμενος καλείται σε μια στεγνή αποστήθιση γνώσεων μακριά από την ίδια την παραγωγική διαδικασία. Στα πλαίσια αυτά, βασική επιδίωξη και κεκτημένο του Φοιτητικού μας Συλλόγου μέσα από τις κατευθύνσεις που έβαζε και ο ΑΧΜΜΕΤ είναι και οι πρακτικές ασκήσεις σαν αναπόσπαστο κομμάτι του Π.Σ. ως και τα μόνα μαθήματα όπου ο φοιτητής έρχεται σε απτή επαφή με το αντικείμενο που θα απασχοληθεί στην επαύριο. Ωστόσο, επειδή αυτές πραγματοποιούνται σε σχετικά μεγάλα εξάμηνα είναι σημαντικό στο νέο Π.Σ. να προβλέπονται εκπαιδευτικές εκδρομές στα πλαίσια των μαθημάτων ήδη από τα πρώτα εξάμηνα που θα καλύπτουν το αντικείμενο μας τόσο προκειμένου οι φοιτητές να αποκτούν μια καλύτερη εικόνα για την παραγωγή όσο για να αποκτήσει μεγαλύτερο ενδιαφέρον και νόημα η ίδια η εκπαιδευτική διαδικασία σε σχέση με την απλή εκ της έδρας και διάλεξης διδασκαλία. Σε μια περίοδο παρατεταμένης υποχρηματοδότησης και εφαρμογής του δημοσιονομικού κόφτη στα ιδρύματα, οι ελάχιστες εκπαιδευτικές εκδρομές που υλοποιούνται από την σχολή ολοένα και μειώνονται, για αυτό και η κατοχύρωση αυτών και νέων στο Π.Σ. είναι ένα σημαντικό βήμα για την διασφάλιση τους.
- 12. Η δεξαμενή των μαθημάτων επιλογής στον κορμό που προβλέπεται στην πρόταση του νέου Π.Σ. να οριοθετείται με ένα μάθημα επιλογής ανά εξάμηνο, πάνω σε συγκεκριμένο αντικείμενο και με αναλογικό τρόπο** (πχ. στο ένα εξάμηνο ο φοιτητής να διαλέγει μεταξύ μαθημάτων μεταλλευτικής, στο επόμενο μεταξύ γενικού περιεχομένου κοκ). Με αυτόν τον τρόπο, από την μια το Π.Σ. θα αποκτάει περισσότερο ενδιαφέρον αφού ο φοιτητής θα μπορεί να επιλέγει μαθήματα που τον ενδιαφέρουν περισσότερο και από την άλλη δεν θα επηρεάζεται ο ενιαίος χαρακτήρας του πτυχίου με τους φοιτητές να καταλήγουν να επιλέγουν μαθήματα εντελώς διαφορετικά μεταξύ τους, ή μόνο από μία κατεύθυνση.
- 13. Το πτυχίο να παρέχει τις απαραίτητες τεχνικές δεξιότητες και υπόβαθρο σύμφωνα με τα παρπάνω εξοικειώνοντας παράλληλα το φοιτητή με προγράμματα υπολογιστή που χρησιμοποιούνται ευρέως σήμερα.** Προγράμματα τύπου word, excel, powerpoint αλλά και σχεδιασμού σε προγράμματα cad 3D τύπου (inventor, solidworks κλπ) πρέπει να αποτελούν κομμάτι του Π.Σ και της εκπαιδευτικής διαδικασίας δίνοντας τη δυνατότητα εξοικείωσης και εξάσκησης στον κάθε φοιτητή (ύπαρξη του κατάλληλου εξοπλισμού στη σχολή). Τα μαθήματα που σχετίζονται με βασικά προγράμματα υπολογιστή πρέπει είναι κομμάτι του βασικού κορμού μαθημάτων καθώς κρίνονται απαραίτητα στο σήμερα αποτελώντας κομμάτι επιμέρους μαθημάτων-γνωστικών αντικειμένων είτε ακόμα αυτοτελές γνωστικό αντικείμενο.
- 14. Καμία σκέψη για πιστωτικές μονάδες και πολλαπλά προγράμματα σπουδών,** που έρχονται και διασπούν τον ενιαίο χαρακτήρα του πτυχίου και συνεπώς την συλλογική κατοχύρωση που προσφέρουν κατακερματίζοντας τους αποφοίτους.
- 15. Η ανανέωση των συγγραμμάτων και των σημειώσεων της σχολής σύμφωνα με τις τεχνολογικές εξελίξεις.** Επίσης πρέπει να ενσωματωθούν στα ήδη υπάρχοντα μαθήματα, και όχι να δημιουργηθούν ξεχωριστά, τα εξής σημεία:
  - A)** Τεχνικές εκτιμήσεις ρίσκου, ασφάλειας και πρόληψης με στόχο την πρόληψη ατυχήματος στους χώρους εργασίας.
  - B)** Τεχνικές χρονικού προγραμματισμού και διαχείρισης έργου.

Γ) Τεχνικές μεθόδους εκτίμησης περιβαλλοντικών επιβαρύνσεων, εκτίμησης κύκλου ζωής του έργου, μέθοδοι αντιμετώπισης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Δ) Ενσωμάτωση στα βασικά μαθήματα το σχεδιασμό της παραγωγής βάση των παραπάνω αρχών.

16. **Το ΠΣ να διαμορφωθεί με το πρόσημο της συνολικής κατοχύρωσης του γνωστικού αντικείμενου του Μηχανικού Μεταλλείων - Μεταλλουργού.** Η πρόσφατη κατοχύρωση επαγγελματικών δικαιωμάτων στον κλάδο μας αποτελεί αποτέλεσμα του αγώνα και της πίεσης που είχε ξεκινήσει από τον ίδιο τον Φοιτητικό Σύλλογο με την ένωση της σχολής πριν από 20 χρόνια, αλλά και τις σπουδαίες στιγμές του ίδιου του εργατικού λαϊκού κινήματος. Ωστόσο, σε βασικούς τομείς απασχόλησης μας όπως στο κομμάτι της πρωτογενούς ενέργειας εξακολουθούμε να μην έχουμε επαγγελματικά δικαιώματα, ενώ η κατάργηση των ΣΣΕ και η απαξίωση των πτυχίων μετατρέπουν την κατάκτηση αυτή σε κενό γράμμα για την προοπτική των αποφοίτων.
17. **Να ληφθούν υπόψιν τα νέα εργασιακά πεδία που αποτελούν πρόσφορο έδαφος απορρόφησης των αποφοίτων της σχολής με σκοπό οι φοιτητές να αποκτήσουν το αναγκαίο θεωρητικό υπόβαθρο αλλά και άποψη και αντίληψη για αυτά σύμφωνα με το εν δυνάμει κοινωνικό και τεχνικό ρόλο στην παραγωγή, το σεβασμό του περιβάλλοντος και την τήρηση των κανόνων υγιεινής και ασφάλειας στους εργασιακούς χώρους.** Αν και η κατάσταση που επικρατεί στη σφαίρα της οικονομίας (ανταγωνισμός επιμέρους κεφαλαίων, μειονεκτική θέση ελληνικού κεφαλαίου κ.α.) δεν αφήνει περιθώρια για ασφαλή συμπεράσματα γύρω από τα νέα αντικείμενα που ανοίγονται στον κλάδο μας φαίνεται πως πεδία όπως η ενέργεια και το περιβάλλον και η διαχείριση των αποβλήτων αποτελούν κρίσιμους τομείς της παραγωγής για την περίοδο, καθώς σχετίζονται άμεσα με τις αυξημένες ανάγκες της παραγωγής, τα περιβαλλοντικά προβλήματα του τόπου και τις ίδιες τις ανάγκες των κατοίκων και των εργαζομένων.

Αντί επιλόγου...

Στο παρόν κείμενο επιχειρείται να γίνει αποτύπωση σκέψεων, διεκδικήσεων και βασικών κατευθύνσεων που πρέπει να εντάσσονται στο νέο Πρόγραμμα Σπουδών. Αυτά προέκυψαν μέσα από τη συζήτηση όλο αυτό το χρονικό διάστημα εντός της σχολής με την πλειοψηφία των συναδέλφων, τις μαζικές και ανοιχτές διαδικασίες του σχήματος αλλά και την εμπειρία μας, την παρέμβαση μας, τις νίκες αλλά και την αυτοκριτική μας όλα αυτά τα χρόνια γύρω από τα επίδικα που έχουν ανοίξει τόσο εντός όσο και εκτός της σχολής. Σαν τελικό αποτέλεσμα επιδιώκουμε ένα Π.Σ. το οποίο θα βελτιώσει την καθημερινότητα του φοιτητή στο σήμερα, θα του δίνει την δυνατότητα της όσο το δυνατόν μεγαλύτερης σύνδεσης του με τα κομμάτια της παραγωγής που θα απασχοληθεί και στην επαύριο αλλά και θα ενισχύσει την αξία του πτυχίου φέρνοντας σε καλύτερη μοίρα την εργασιακή του προοπτική.

Αδιαμφισβήτητα «μαθαίνουμε» πολλά και συγκεκριμένα πράγματα στο πανεπιστήμιο κατά την φοίτηση μας τα οποία σχετίζονται άμεσα με το ίδιο τον καπιταλιστικό σύστημα εκμετάλλευσης και το εκπαιδευτικό μηχανισμό εντός του. Συνεχίζουμε να επιλέγουμε το δρόμο του συλλογικού αγώνα, της πλατιάς συζήτησης και ανειρήνευτης σύγκρουσης με τις πολιτικές και τους φορείς υλοποίησης και εφαρμογής τους, υπερασπιζόμενοι πάντα τα συμφέροντα των φοιτητών και την προοπτική τους στην επαύριο που μπορεί να είναι καλύτερη μόνο αν ενισχυθεί η θέση των εργαζομένων και του εργατικού λαϊκού κινήματος απέναντι στο κεφάλαιο, την κυβέρνηση, την Ε.Ε και την εργοδοσία.

Στον κλάδο μας, όπου δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις όπου η «ανάπτυξη» πάει χέρι - χέρι με την αλόγιστη εκμετάλλευση εις βάρος των εργαζομένων και του λαού και τους ασφυκτικούς ρυθμούς εργασίας, με την καταστροφή του περιβάλλοντος για τα συμφέροντα και την κερδοφορία των εκάστοτε εργοδοτών και κεφαλαίου (βλ. Αφρική, Χαλκιδική κλπ) και τα εργατικά ατυχήματα στα διυλιστήρια, λατομεία και τα ορυχεία, ο ρόλος που έχουμε στην παραγωγή αποκτά ιδιαίτερη σημασία. Ας σκεφτεί κανείς πόσο διαφορετικά θα ήταν τα πράγματα αν ο κάθε μηχανικός δρούσε πάντα με γνώμονα την ασφάλεια του ανειδίκευτου και εξειδικευμένου τεχνικού προσωπικού και την προάσπιση των δικαιωμάτων του, με σεβασμό στο περιβάλλον και με αδιαπραγμάτευτο χαρτί την υγεία των κατοίκων, του λαού και των μικρών παιδιών της εκάστοτε κοντινής σε βιομηχανική ζώνη κατοικισίμης περιοχής.

Η παρέμβασή μας στο Φοιτητικό Σύλλογο υπερασπίζεται με κάθε τρόπο τις αρχές της οργανωμένης πάλης, προασπίζοντας τα συμφέροντα των φοιτητών και των εκμεταλλεζόμενων λαϊκών στρωμάτων. Δεν απέχουμε από

καμία μάχη και «αλλαγή» που μας αφορά, αλλά επιχειρούμε να διαμορφώσουμε μια μάχιμη και νικηφόρα πρόταση που θα αγκαλιαστεί και παλευτεί από τους φοιτητές της σχολής. Η πάλη για ένα Π.Σ. που θα υπερασπίζεται τα συμφέροντα των φοιτητών στη σχολή και την συλλογική τους κατοχύρωση είναι σε διαλεκτική σύνδεση με την πάλη που δίνουμε καθημερινά ως φοιτητές μέσα από τους Φοιτητικούς μας Συλλόγους αλλά κυρίως και ως εργαζόμενοι μέσα στα σωματεία μας για μόνιμη και σταθερή δουλειά, αξιοπρεπείς όρους εργασίας και μισθούς κόντρα στον εργασιακό μεσαίωνα που θέλουν να μας επιβάλλουν. Γιατί είμαστε βέβαιοι ότι δεν ευθύνονται οι φοιτητές και νέοι για το γεγονός ότι δεν βρίσκουν δουλειά με αξιοπρέπεια στο αντικείμενο τους και παράλληλα αποφασισμένοι να διαβούμε αυτόν το άλλο δρόμο.

Κόντρα στον κοινωνικό κανιβαλισμό, τον ατομικό δρόμο και τις λογικές «ανάπτυξης με κάθε κόστος» δίνουμε συλλογικές αντρεπτικές απαντήσεις και ενισχύουμε τους κοινωνικούς αγώνες με προμετωπίδα πάντα τα υλικά συμφέροντα και διεκδικήσεις του κόσμου της εργασίας και των εκμεταλλεζόμενων λαϊκών στρωμάτων. Από τα πιο μικρά ζητήματα που ξεσπάνε έως τα πιο μεγάλα, ο δρόμος αυτός αποτελεί πραγματική διέξοδο για την γενιά μας στον αγώνα για μια άλλη προοπτική χωρίς ανεργία, φτώχεια, επισφάλεια, ανασφάλεια και πολέμους. Για έναν κόσμο με τους εργαζόμενους στο τιμόνι και τον παραγόμενο πλούτο στα χέρια αυτών που τον παράγουν.